

UUT'T OLDE VODDEN

Wat kon dát de ruste vesteurn!
As hier weer ging ut gerucht,
De één zolt van de ander heurn,
Wat wodden der dan ezucht!
Ze zoln twieter deur vetel'n
Zol of ons te wachten ston,
tWas wel één der slijmste kwel'n
Dee ons hier overkommen kon!
In npaar worde wast ezeg,
Moor dee woorden sloëgen in!
Gin mense vroëg dan nog uutleg
Dat had wieter gin zin.
"Biej Reürle, wod beweerd,"
Zo zeliën ze mekäre dan,
"Bunt zigeuners-signaleerd,
En zee komt hier op an!"
De maäre dee dan rond ging,
tWas veur de zó-vólste keer,
Ut was toch een verschrikking,
Dat volk kwam alsmoor weer!
Onze veur-olders das vas,
tSton ummers in de ságen,
Had'n van de Noormann'n las,
Mossen doervan vól verdragen.
Met dee naarheid lèëfden ze toë
Doormet waarn ze niët biej!
Zéé zatten met ut Noors gedoë,
Met Zuid-zigeuners zatte wiej!
Hoowel de meeste mense hier,
Van dee luü ók las hadden,
Een boer en de winkelier
Namm'n zALTIED bie de
kladden.
Woor de karavánen hèn trok'n
Roofden ze wat lós en vaste zat,
Noäties zatte wie met de brok'n

Telden waj minder as eers had!
Dan haj pas deur hoë gehaaid
Dee luu ut had'n edoan,
Zee hadden oew bekaaid,
Woorj zelf biej had estoan!
Ze kwam'n nòa nboer te glicke
Met een trópken biej mekaar,
Ut maakt ons noew nog ziëke,
Ak dran denk wod ik nog naar.
nPaar klaagden dan eur nood
An de boer en an de vrouw,
Schooiden um een wittebrood,
Dat gafven dee dan moor gaw.
Wat eerpels wollen ze ok,
Zéé mossen toch ok etten!Umdat
tgeschooj oew andach trok
Koj op de andren neet letten.
Dee schuumden óveral dan rond
Gapten wat eur moor effen leek.
Zee maakten ut wel sliim bont,
Wat wazze wie noätied van
streek!
Ze krégen woor ze um vroëgen,
Want wie mossen dat volk kwiet,
Wat ze estólen nog mèt-droëgen
Das wisse wiej dan nog niët!
Uut de mooie-kamers glazekas
Woor'n boer luxe in zet en leg,
Ze merkten ut wat later pas
Waarn enkle dure dinge weg!
In de melkkamer waarn zok ewes,
Ze misten keeze en botter
En ok eúlie, een héle fles,
tGaf tróonen en gesnotter!
Soms zelfs, twas toch te gek
Zoln zuut de wiëme gappen

Een deel van de wos ent spek!
Iej kon'n tgewoon neet snappen.
Ok butten had'n z'eur velangen,
Van de hoënder dee lós loopt
Had'n ze dr npaar evangen
Mètéén tlèven dr uur esloopt.
nWinkelier, dee te loërn lag
Zol gaw de winkel sluuten
As hee zon stel kommen zag,
Zó heel hee ze dan buuten.
Moor zigeuners waarn gladder
Zoln zich wat spreiden goan,
En éne zol dr as een adder
Door dan kot bie blieven stoaen.
Bie d'eerste klant die dr kwam
Glipten dèn met noa binnen,
Noew wast hekke van de dam!
En kon tgegap beginnen!
Want d'anderen mos'n drok in
Tegen holn had gin enkle zin.
Onder lange wieje rókke veral
Zoln ze tgegapte mèt zeulen,
Onze veldwachters, twee in getal
Dórfden dóor neet onder te
veulen!!
Zigeuners hebt ons wat an-edoan
En tis nog neet lange eleen,
Daw noe met eur mot umme-goan
Dat wil iederéén nog neet zeen.
Dat is gin discriminatie,
Moor z'heb nog neet vól gratie.
Noormann'n bunt noe lange vot,
Met tNoorden buw noe bevrind,
As zigeuners bunt zo z'wèzen mot
Buw zop de duur ok goed gezind.
OME JEHAN